

Sygn. akt VI U 1208/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2017 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: C. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 24 marca 2016 r., znak: (...)

w sprawie: C. W.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu C. W. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 19 stycznia 2016 r. do dnia 19 stycznia 2019 r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 1208/16

UZASADNIENIE

Ubezpieczony C. W. urodzony (...) złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 24 marca 2016 roku odmawiającej mu prawa do renty. Jednocześnie w tej decyzji organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony nie spełnia wymogów formalnych do uzyskania prawa do renty, bowiem nie legitymuje się posiadaniem 5 lat w 10-leciu poprzedzającym złożenie wniosku o przyznanie renty, bądź powstanie niezdolności do pracy. W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie mu renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy a jednocześnie złożył wniosek o zaliczenie mu, jako okresów składkowych okresu od 17 września 1980 roku do 16 marca 1983 roku. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując dotychczasową argumentację i powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej z 31 grudnia 2015 roku, którą ustalono brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego i trwałą częściową niezdolność do pracy powstałą 15 czerwca 2015 roku. Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny: Ubezpieczony wykonywał w przeważającym okresie zawody murarza, robotnika budowlanego, pracował przy remontach tynkarskich, pracował też, jako kierowca samochodu ciężarowego w większości jednak swojej kariery zawodowej zajmował się pracami murarskimi. Ubezpieczony według ustaleń organu rentowego legitymował się okresem składkowym 31 lat 11 miesięcy

i 20 dni, ale organ rentowy na skutek wniosku ubezpieczonego po analizie jego dokumentacji zaliczył także, jako okres składkowy okres od 17 września '80 roku do 16 marca 1983 roku, co podwyższyło ten okres, okresy składkowe posiadane przez ubezpieczonego do ponad 34 lat. Spornym w sprawie był stan zdrowia ubezpieczonego, bowiem komisja lekarska w swoim orzeczeniu z 15 czerwca 2015 roku stwierdziła trwałą częściową niezdolność do pracy powstałą 15 czerwca 2015 roku. Celem sprawdzenia zasadności stanowiska komisji lekarskiej Sąd powołał dowód z opinii biegłych. W składzie zespołu byli: kardiolog i neurolog. Biegli wydali swoją opinię podstawową 3 marca 2017 roku i po dokonaniu analizy dokumentacji lekarskiej oraz badaniu ubezpieczonego biegły kardiolog stwierdził, że ze względu na stan układu krążenia brak jest podstaw orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy. Natomiast w badaniu neurologicznym stwierdzono, iż ubezpieczony przebył w 2015 roku udar mózgu lewej półkuli ze skutkiem w postaci niedowładu połowicznego prawostronnego i afazji, stwierdzono w badaniu neurologicznym niedowład połowiczny prawostronny niedużego stopnia, afazję ruchową miernego stopnia, dyssymetrię przy próbie palec nos po stronie lewej, chwiejny w pozycji Romberga, chód na szerokiej postawie z utykaniem na prawą kończynę dolną. Neurolog we wnioskach opinii i takie są również wnioski całego zespołu stwierdził, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy w zawodzie murarza okresowo od momentu złożenia wniosku przez okres 3 lat. Jednocześnie biegli stwierdzili, że podstawą oceny stanu zdrowia ubezpieczonego były te same dowody, którymi dysponował organ rentowy oraz dostarczona dokumentacja potwierdzająca przebyty udar w 2015 roku. W opinii organ rentowy złożył zastrzeżenia do tej opinii i na skutek tych zastrzeżeń wydano opinię uzupełniającą. Ta opinia potwierdzała dotychczasowe wnioski, została wydana przez neurologa. Biegły podkreślił, że praca w zawodzie murarza jest związana z wysiłkiem..., z wysiłkiem fizycznym i pracą na wysokości i osoba, która przeżyła udar, u której istnieje niedowład połowiczny i stwierdzone zaburzenia zborności do pracy nie może..., zaburzenia równowagi, nie może wykonywać pracy na wysokości i pracy wymagającej pełnej sprawności psychofizycznej. Organ rentowy złożył zastrzeżenia do opinii uzupełniającej powtarzając swoje dotychczasowe stanowisko, prezentując inny pogląd na ocenę stanu zdrowia ubezpieczonego. Sąd stwierdził, że w niniejszej sprawie ta opinia podstawowa i opinia uzupełniająca prawidłowo oceniają stan zdrowia ubezpieczonego, a zastrzeżenia organu rentowego stanowią polemikę z prawidłową, z prawidłowymi wnioskami opinii biegłych, którzy swe wnioski uzasadnili w sposób wyczerpujący i te wnioski znajdują oparcie w istniejącej dokumentacji medycznej. Biegli uznali ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy. Należało, więc dokonać oceny tego stanu faktycznego na gruncie przepisów artykułu 57 i 58 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Artykuł 57 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS w ustępie 1 formułuje 3 przesłanki przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy. Wymaga istnienia niezdolności do pracy, wymaganego, posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego i powstania niezdolności do pracy w okresach wymienionych w punkcie 3 ustępu 1 artykułu 57. Ale, w myśl ustępu 2 artykułu 57 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS przepisu ustępu 1 punkt 3, a więc tego wymogu, aby niezdolność powstała w określonych okresach nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący, co najmniej 25 lat dla mężczyzny i jest całkowicie niezdolny do pracy. W przypadku ubezpieczonego ten warunek jest właśnie spełniony, ponieważ ubezpieczony ma ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, faktycznie ma ponad 34 lata okresów składkowych i jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl artykułu 58 z kolei, który precyduje..., precyzuje, na czym polega posiadanie wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego przy wieku powyżej 30 lat wymagane jest spełnienie warunku posiadania 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych i ten okres w myśl ustępu 2 artykułu 58 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS powinien przypadać w ciągu ostatniego 10-letnia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed powstaniem niezdolności do pracy. Ubezpieczony tego warunku nie spełniał, co zarzucił organ rentowy zarówno w decyzji jak i w odpowiedzi na odwołanie. W myśl jednak ustępu 4 artykułu 58 przepisu ustęp 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w artykule 6 wynoszący, co najmniej 25 lat, 30 lat dla mężczyzny i jest całkowicie niezdolność..., niezdolny do pracy. Ponieważ ubezpieczony legitymuje się 30 letnim okresem składkowym wymóg artykułu 58 ustęp 2 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie musiał zostać przez niego spełniony i dlatego Sąd Okręgowy uznał, że ubezpieczony spełnia warunki do uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Mając to na względzie Sąd Okręgowy stwierdził, że ubezpieczony spełnił wszystkie warunki do uzyskania renty. Zastrzeżenia organu rentowego o istnieniu częściowej niezdolności do pracy i możliwości wykonywania pracy niewymagającej pracy na wysokości nie zasługiwały na uwzględnienie, bowiem niewątpliwie praca murarza wymaga pracy na wysokości i jest pracą ciężką wymagającą pełnej sprawności obu rąk. Powód ma zaburzenia równowagi i osłabienie siły mięśniowej po stronie prawej po

udarze mózgu z niedowładem połowicznym prawostronnym a komisja lekarska sama stwierdziła u ubezpieczonego niedowład połowiczny. W związku z powyższym Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego orzekł jak w punkcie 1 wyroku przyznając ubezpieczonemu rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w rozumieniu artykułu 12 i 13 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS na okres wskazany w opinii biegłych. Ponieważ biegli, co do zasady dysponowali tymi samymi dowodami i one były podstawą orzeczenia tej całkowitej niezdolności do pracy Sąd uznał, że zaistniały podstawy do orzeczenia odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, bo dostarczona dodatkowo przez ubezpieczonego dokumentacja potwierdzała tylko te schorzenia, które istniały i które powstały u ubezpieczonego po udarze mózgu w 2015 roku. Dlatego Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 118 ustęp 1A Ustawy o emeryturach i rentach z FUS orzekł jak w punkcie 2 wyroku.

[**Koniec** 00 :13:36.999]